

τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ὁ θάνατος τοῦ ἀγνώστου ἔκεινου φίλου,
ἀγνοῶ διετί, μοῦ φαίνεται ωσάν νὰ ἀφήρεσε κάτι τι καὶ ἐκ τῆς
ἰδικῆς μου ζωῆς!

'Αθῆναι, 'Απρίλιος τοῦ 1896.

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ

ΚΟΡΩΝΗ ΚΑΙ ΟΡΝΙΘΑ

(μῦθος Κριλώφ).

ΟΠΟΤΑΝ τοῦ Σμολένσκη ὁ δούξ ὁ φημισμένος,
κατὰ τῆς αὐθαδείας μὲ τέχνην ὥπλισμένος,
εἰς τοὺς Βανδάλους ἔστησε παγίδα ἔξαισταν
τὴν Μόσχαν ἐγκαταλιπὼν εἰς τὴν λεηλασίαν,
τότε ἀθρό'οι κάτοικοι αὐτοστιγμεὶ συνῆλθον
καὶ ὅλοι ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἐξῆλθον
ὡς ἐκ κυψέλης ἔξορμα τῶν μελισσῶν τὸ σμῆνος,
Ἄλλὰ κορώνην μίαν ὁ θύρυνος ἔκεινος
διόλου δὲν φοβίζει·

'Απὸ οἰκίας δῶμα

παρατηρεῖ, καὶ ἡσυχος, τὴν μύην καθαρίζει.

— Καὶ πῶς, κουμπάρα μου, ἐδῶ εύρισκεσαι ἀκόμα;

'Ορνιθα ἔξ ἀμάξης κράξει·

«Δέν, ὁ ἔχθρος μας πλησιάζει..»

— Κ' ἐμένα τί μὲ μέλει;

ἔγω μὲ θάρρος μένω· «Ἄς φύγῃ, ἐὰν θέλῃ,
ἡ μάντις ἀποκρίνεται, ἡ ιδική σας ἡ φυλή·
εἶνε γνωστό, γιὰ φάγωμα δὲν εἴμ' ἔγω καλή·
καὶ μὲ τοὺς ξένους ήμπορῷ ἔξαιρετα νὰ ζήσω
καὶ ίσως τύχη μάλιστα καὶ κάτι ν' ἀποκτήσω,
κανένα κοκκαλάκι, ἢ τυρί.

χαῖρε καὶ κατευόδησο μαλλιαρή!»

Καὶ πράγματ' ἡ κορώνη μένει.

Άλλὰ ποῦ εἶνε τ' ἀγαθὰ ποῦ ἐμετροῦσ' ἔκεινα;

"Αμα ποὺς ξένους ἄρχισε νὰ τοὺς θερίζεις, η πεῖνα,
εύρεθη ἔξαφνα βρασμένη.

'Ομοίως καὶ ὁ ἄνθρωπος συχνὰ ἀνοηταίνει·

στὴν εὐτυχίᾳ φέρεται, θαρρεῖ πῶς θὰ τὴν φάσῃ·

ἄλλ' ἂμμα ίδη καὶ λογαριάσῃ,

σὰν τὴν κορώνη τὴν παθαίνει.